

[Handelsministeren.]

liberaliseringen er der på de områder, hvor importreguleringen opretholdes, sket en forøgelse af importmulighederne gennem forhøjelse af importkvotaer eller ved den nævnte sæsonmæssige frie bevillingsudstedelse. Gennem den gradvise udvidelse af importmulighederne for de enkelte varer er disse efterhånden blevet gjort modne til liberalisering.

Valutalovens bemyndigelser har således på en hensigtsmæssig måde gjort det muligt at foretage en gradvis afvikling af importrestriktionerne, uden at der derved er skabt urimelige konkurrencevilkår for dansk produktion. Netop fordi afviklingen af importreguleringen har fundet sted gradvis over en længere periode, har den i det store og hele kunnet gennemføres uden skadevirkninger for dansk produktion og beskæftigelse. Det ligger i sagens natur, at også den internationale konjunktur i afviklingsperioden, som har givet gode vækstmuligheder for den danske industrieksport, i høj grad har været medvirkende til den relativt smertefri afvikling af restriktionerne.

Efter disse indledende bemærkninger om den hidtidige udvikling i frigørelsen af udenrigshandelen skal jeg gøre nærmere rede for lovforslaget og dets enkelte bestemmelser.

Som allerede nævnt har den gældende valutlov været et velegnet instrument ikke alene til at regulere importen, men også til afvikling af importreguleringen. I betragtning af den stærkt tilbagetrukne rolle, importrestriktionerne efterhånden spiller i den økonomiske politik, må tiden imidlertid nu være inde til at tilpasse og forenkle loven, så den stemmer overens med de faktisk herskende forhold.

Det område i loven, der ved behandlingen af de årlige lovforslag til ændringer og forlængelser af først vareforsyningsloven og nu valutaloven i første række har sat sindene i bevægelse i det høje ting og i dets udvalg, er lovens kapitel 2 angående bemyndigelsen for handelsministeren til at træffe importregulerende foranstaltninger.

Medens den gældende lovs § 3 giver handelsministeren adgang til at iværksætte importregulering under de i paragraffen nævnte forudsætninger og loven i en senere bestemmelse — § 4 — udtaler, at importen

bl. a. ved udvidelse af frilisterne skal gøres størst mulig, fremhæver lovforslaget i § 3 som det primære handelsministerens pligt til at afvikle importrestriktionerne i det omfang dette lader sig forene med visse nærmere opregnede hensyn, og omtaler først i anden række adgangen til ud fra de samme hensyn at indføre midlertidige importregulerende bestemmelser. Ved således at lægge hovedvægten på afviklingen af den tilbageværende importregulering i stedet for på muligheden af at indføre nye restriktioner giver den pågældende bestemmelse i lovforslaget efter min opfattelse mere præcist, end tilfældet nu er, udtryk for tingenes tilstand og for den udvikling, vi befinder os i.

Målsætningen er således utvetydigt liberaliseringens videreførelse, men ikke for enhver pris. Der er visse hensyn, der ud fra et samfundsmæssigt synspunkt har et naturligt og rimeligt krav på at blive tilgodeset under afviklingsprocessen.

Medens importreguleringen tidligere i det væsentlige har været begrundet i valutariske hensyn, kan hensynet til betalingsbalancen ikke længer tillægges betydning i denne forbindelse. Med det stærkt begrænsede antal varer, der er tilbage på bunden liste over for frilistelandene — og importen herfra udgør som nævnt over 90 pct. af vor totalimport — vil der ikke længer over importreguleringen kunne drives importpolitik. Den valutariske begrundelse er derfor også udeladt i lovforslaget.

Derimod må man se i øjnene, at liberaliseringens videreførelse ud over et vist punkt kan skabe alvorlige vanskeligheder af anden karakter. Jeg tænker her i første række på de problemer, der kan opstå ved yderligere liberalisering af landbrugsvarer og ved en udvidelse af den frie adgang til at importere industrivarer også fra lande uden for det traditionelle frilisteområde. For begge varekategoriers vedkommende må vi samfundsmæssigt set være interesseret i, at erhvervene ikke derved udsættes for en urimelig konkurrence fra udlandet, og faren herfor er til stede.

For landbrugsvarernes vedkommende må de udenlandske subsidieordninger, som man fra dansk side uden held har søgt at komme til livs ved forhandlinger på international basis, tilsige, at der foreløbig udvises forsigtighed med hensyn til at åbne det danske